

Belmontės aferos užkulisiai

Stalino miesto reikšmė

Italija nekreipia dėmesio Longo svaichiojimus

BERLIN. Dėl įvykio su Belmonte ir dėl tuomet padaryto Bolivijos vyriausybės pareiškimo pagal kurį tariamasis karinio atašės Belmonte laiškas...

BERLIN. X. 21. Apie Stalino miesto reikšmę DNB patyrė: Miestas anksčiau vadinosi Juzufka ir 1939 m. turėjo 464.000 gyventojų.

Toliau mieste yra radijo siųstuvas ir didelis aerodromas. Be to, mieste tarp kitų ginklų fabriku yra vienas patrankų fabrikas, du šaudmenų fabrikai, taip pat parako ir sprogtamosios medžiagos gamyklos.

gimai, tarp kitų, Stalino gamyklos. Stalino miestas buvo paimtas po apsupimo kovų prie Azovo jūros, kovų, kuriose, kaip žinoma, buvo sunaikintos devintoji ir 18-ji sovietų armijos.

ROMA. Užsienių spaudos konferencijos vadovas šiandien vėl pareiškė ryšium su Jungtinių Valstybių valstybės pasisakytoria Longo pasakytąja Detroite kalba pasirėmę Vokietijos užsienių reikalų ministerijos spaudoje ir žinių skyriaus viršininko pasiuntinio Schmido išvedžiojimais...

Rooseveltas pats provokuoja užpuolimą

Žymaus amerikiečio pareiškimas

NEW YORKAS. X. 21. „America First Committee“ New Yorko grupės pirmininkas John Flynnas, kalbėdamas apie vadinamąjį Kearny konfliktą, pareiškė, kad Jungtinių Valstybių karo laivai „karo geidžiančio“ Knoxo įsakymu persekioja vokiečių povandeninius laivus karo zonoje aplink Islandiją.

Jungtinių Valstybių laivą naikintoja, esą sąmoningai mėginama tuo konfliktu sukurstyti Jungtinių Valstybių gyventojus. Tačiau tie gyventojai žina, koks yra reikalas. Toliau Flynnas pareiškė: „Mes išprovokuojame tokius puolimus. Tie puolimai neįvyksta gana greit, ir todėl karo partija nori apginkluoti prekybos laivus taip, kaip karo laivus, nori panaikinti neutralumo įstatymą ir apginkluotus prekybos laivus siųsti į britų uostus.

Tiesiog prašoma tokių „puolimų“, prašoma skandinti Jungtinių Valstybių laivus, plaukiančius su Jungtinių Valstybių vėliava ir įgula, tuo siekiant Jungtinių Valstybių gyventojuose sukelti karo nuotaikas.

Dvi retos nelaimės Prancūzijoje

PARYŽIUS. Vakar Prancūzijoje įvyko dvi rečos nelaimės. Paryžiaus viename cirke, dresiruojant laukinę liūtę, buvo jos užpultas ir sunkiai sužeistas cirko direktorius ir garsus dresiruotojas Pezonas.

Jungtinių Valstybių planas įkurti Pietų Amerikoje didžiules kaučuko plantacijas

VAŠINGTONAS. „Times Herald“ skelbia „Empire of the Amazon“ planą, iš kurio turėtų turėti naudos Brazilija ir penki kiti Pietų Amerikos kraštai. Šiam planui JAV vyriausybė jau priarusi ir jį dabar esą pateiktas Brazilijos vyriausybei.

monę. Dabar 2.000.000 kvadratinų mylių sritis, į kurią įeina Brazilijos, Venezuelos, Kolumbijos, Ekvadoro, Peraus ir Bolivijos dalys, bus panaudotos auginti kaučukui, k'etmedžiui, augaliniams aliejams ir daugeliui kitų produktų, kuriuos Jungtinės Valstybės išveža daugiausia iš Rytų Indijos, Indokrinijos ir Tajo. Rooseveltas, pareiškia laukraštis, o liau, tiksli šioje srityje apyvendinti milijonus Europos pabėgėlių.

TOKIO. Vyriausybės atstovas, atsakydamas į paklausimą, pareiškė, kad naftos iš Jungtinių Valstybių ir Olandų Indijos tiekimas Japonijai yra visiškai sustojęs.

BERNAS. Federalinė taryba šiandien ratifikavo spalio 11 d. tarp Vengrijos ir Šveicarijos pasirašytą prekių ir atsiskaitymų susitarimą.

Dr. Funkas toliau tęsia pasitarimus Italijoje

ROMA. Reicho ministras Dr. Funkas šiandien toliau tęsė vakar pradėtus pasitarimus su užsienių prekybos ministru Riccardiu. Jie, kaip Stefanis praneša, vyko tokio pat abipusio supratimo dvasia, kaip ir vakarykščiai. Pabaigoje Reicho ministras Dr. Funkas, lydimas ministro Riccardio, nuvyko į Cigichio rūmus.

vokiečių svečių rodė nuoširdžias simpatijas susirinkusieji gyventojai. Po širdingo pasikalbėjimo su užsienių ministru grafu Ciano pasitarimas prisidėjo prie Reicho ministerio palydovų Karu su grafu Ciano ir ministru Riccardiu Reicho ministras Dr. Funkas nuvyko į Venecijos rūmus audiencijos pas Dučę.

PANAMA. Ligšiolinis Panamos prezidentas Arias Panamerican Air Ways lėktuvu savo tėvynę paliko. Jis ketina persėsti Nikaragoje. Jo kelionės tikslas nežinomas.

Pulkininkas J. Petruitis

Kaip jie mus sušaudė

Neilgai su juo teko kalbėtis, nes mirti nu-teistuosius kalėjimo komisaras, prasivėręs duris, pradėjo šaukti pagal sąrašą. Pirmutinį iššaukė R-ka, paskui kitus. Daugiau su jais nebeturėjome progos susitikti, tik vienoj vietoj teko iš tolo juos pamatyti dar gyvus. Visus mirti nu-teistuosius atskirose kamerose patalpino.

Išvedę visus mirtininkus, pradėjo mus rinkti po vieną be sąrašo ir vedė čia pat į gretimą kambarį — kalėjimo raštinę. Čia aš pirmutinis išėjau. Kalėjimo raštinėj, gan dideliam kambaryje, sėdėjo apie penkiolika enkavedistų. Vienas jų prie vieno viduryje raštinės, paliai didžiulę spintą pastatytą stalo vartalojo bylų krūvą, o kitas, toliau sėdėdamas prie kito didelio ilgo stalo, užrašinėjo šaukiamųjų kalinių vardus, tėvo vardus ir pavardes.

Man įėjus su palydovu į raštinę, stovįs prie stalo su trim kvadratais ant apykaklės enkavedistas tuojau paklausė vardo ir pavardės. Truputį pavartęs bylas, ištraukė vieną jų. Aš labai nustebau, kad jis taip greitai rado mano bylą. — Na, taip. Petruitis, Jonas, Jokūbo. Pagal kokį straipsnį esi kaltinamas? — prasisklei-

des bylą, neva radęs mano straipsnį, kuriuo aš kaltinamas, klausia manęs.

Turiu prisipažinti, kad aš labai kvailai padariau, pasakydamas jam tą patį straipsnį, kuriuo esu kaltinamas, nes ten sėdėję kiti enkavedistai tuojau šūktelėjo:

— Eto nastojaščij kontrrevoliucioner! (tai tikras kontrrevoliucininkas).

Dėl tokio kvailo mano prisipažinimo galėjo jie iš karto kitaip su manim pasielgti, negu su kitais mano draugais. Kiti į jo tokius pat klausimus kitaip atsakinėjo, nepasakė savo tikrų straipsnių, kuriais jie yra kaltinami. Mat, enkavedistas mūsų bylų neturėjo, tik šiaip sau vartaliuodamas kažin kokias bylas, vaidino būk mūsų bylas skaitęs. Tuo pat laiku kitas enkavedistas prie kito stalo iš mūsų atsakymų užrašinėjo vardus, pavardes ir straipsnius, kuriais mes esame kaltinami. Daugelis mūsų nesupratome tos jų vaidinamos komedijos ir pasakėme tuos pačius straipsnius, kuriais esame kaltinami.

Iš raštinės po vieną mus vedė į gretimą mažiuokę kamerą kitoj pusėj raštinės. Prigrūdę pilną tą kamerą ir pamatę, kad mes joje visi vis tiek nesutilpsime, pervedė mus į kitą didelę kamerą priešakyje tos pačios kameros, į kurią pirmą sykį buvo patalpinę. Toje kameroje mums bebūvant ir išaušo, kol visus po vieną pravedžiojo per kalėjimo raštinę. Išaušus, po visos tos procedūros, nežinia kokiais sumetimais, mus vėl pervedė į tą pačią kamerą su storu keturkampiu mūro stulbu viduryje, į kurią mus naktį atvežė buvo suvarę.

Į šią kamerą suėję, mes atsiminėm, kad šiandien birželio 24-ji diena — šv. Jonas. Draugai mane pasveikino vardo diena ir palinkėjo laimingai kitais metais tos dienos sulaukti namie, bet ne kalėjime. Aš kitus mūsų Jonus pasveikinau, nežinodamas nei ko jiems belinkėti. Po to du broliai, abudu kunigai — Pranas ir Antanas, — atsistoję kameros viduryje prie stulpo, prabilo į mus:

— Paklauskite, vyrai, mes nežinome kas mūsų laukia — ar mirtis, ar kančios svetimame krašte. Aš patarčiau, — sako kunigas Pranas, — šią valandą atlikti išpažintį ir pasimelsti.

— Išpažintį atliksime, kas norime, ne kiekvienas atskirai, bet visi bendrai, — sako kunigas Antanas, — kiekvienas savo galvoje apmąstykime savo nuodėmes ir gailėkimės už jas.

Jei atsidursime svetimame krašte, — sako kun. Pranas, — tą išpažintį galėsime pakartoti, sustiprinti, pas kunigą, arba kad ir kito tikėjimo dvasininką krikščionį... Dabar prašau, Kas norite, susikaupti, apmąstyti...

Nors mūsų buvo aštuoniasdešimt trys vyrai, bet kameroje pasidarė tokia tylą, kad net lekiančią musę ir tai išgirstum. Visi vyrai sto- vėdami tylėjo ir mąstė.

— Dabar, vyrai, melskitės, — sako kun. Pranas, — aš duodu nuodėmių atleidimą.

(B. d.)

